

hæredem instituit dicendo, *instituo amicum meum*, vide n. 1 et 2 l. 10 tit. 5 part. 6.—cui fuit datus substitutus, si in vita testatoris decedat, an substitutio valeat, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 6.

HÆRES CONVENITUR, et conveniendus est hæres coram iudice coram quo debuerat conveniri defunctus, et quid si hæres sit clericus, n. 5 l. 57 tit. 6 part. 1.—si dolo, vel mora non solverit legata in loco sibi præfixo per testatorem, an tunc alibi conveniri possit, n. 1 l. 52 t. 9 part. 6.—Hæredes latronum, quando, et qualiter, et ad quid conveniri possunt actione furtiva, gloss. l. 20 per text. ibi tit. 14 part. 7.

HÆRES CLERICI, an possit repetere ab ecclesia, quod impensum fuit in ejus melioratione per clericum prædecessorem, n. 6 l. 8 tit. 21 part. 1.—an possit repetere expensas, quas fecit clericus in beneficio, n. 5 ad fin. l. 41 tit. 28 part. 3.

HÆRES FACIENS, vel non faciens inventarium.—faciens inventarium, an in eo res testatori commodatas, sive depositas ponere debeat, n. 3 l. 96 tit. 18 part. 5.—qui non fecit inventarium, an habeat beneficium cessionis bonorum, n. 1 l. 4 tit. 15 part. 5.—cohæredis an teneatur ad confectionem inventarii, n. 2 l. 5 tit. 6 part. 6.—si non faciat inventarium tenebitur in solidum, etsi vires hæreditariæ non sufficiant, et qui ad hoc teneantur, n. 2 l. 5 tit. 6 part. 6.—ad instantiam fideicommissarii universalis tenetur facere inventarium, et quid si non faciat, an teneatur ultra vires hæreditatis, dict. n. 2.—si incipiat facere inventarium infra triginta dies, si postea intra duos menses inchoavit, et perfecit, an ex hoc vitietur, ibidem in n. 4.—conficiendo inventarium, an videatur adire, n. 5 dict. l. 5 tit. 6 part. 6.—an requiratur quod prius hæreditatem adeat, quam possit inventarium facere, dict. n. 5.—Et qui citandi sint ad confectionem inventarii, et per quem iudicem, etiamsi isti tales sint clerici, vel alterius fori, n. 6 et 7 dict. l. 5 tit. 6 part. 6.—Hæres si fideliter fecit inventarium, an tunc vitietur ex defectu citationis legatariorum, et creditorum, dict. n. 8, dict. l. 5 tit. 6 part. 6.—qua de causa inventarium coram iudice facere teneatur, ibidem in fin.—sub qua forma inventarium conficere debeat, et quid si omittat aliquas solemnitates, ibidem in n. 13, 14 et 15.—si aliquid subtraxit de hæreditate, an per hoc inventarium ab eo factum vitietur, dict. n. 15.—potest conficere inventarium per suum procuratorem, et an tunc procurator debeat ibidem se subscribere, ibidem in n. 16 dict. l. 5 t. 6 p. 6.—an teneatur se subscribere inventario, et quando, et an teneatur inventarium unico contextu facere, et coram eodem tabellione, ibidem.—interim quòd facit inventarium, à nemine conveniri potest, etiamsi hæreditas sit locupletissima, num. 1 l. 7 tit. 6 part. 6, per text. ibi, et quando sic, ibidem in n. 2.—Et quid si scriptura inventarii sit redacta in publicam formam, si ibi non dicitur esse perfectum, et tres menses non sint elapsi, dict. n. 1.—Hæres conficiens inventarium non tenetur ultra vires hæreditarias, et quando sic, n. 6 cum aliis ibi, dict. l. 7.—Et an hæres vendens res hæreditarias pro solvendis debitis vel legatis teneatur

se obligare de evictione, cum fecerit inventarium, dict. n. 6.—si ante sententiam omisit opponere exceptionem beneficii inventarii, an postea in executione sententia illam opponere possit, dict. n. 6 in fin.—quas expensas scribere possit in inventario, et an illas, quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem, vel creditorem hæreditarium, n. 1 l. 8 tit. 6 part. 6.—Et qualiter probet illas ab eo factas fuisse, et quid de minutis expensis, ibidem in n. 2.—Hæres an facto inventario consequatur, quòd sibi per defunctum debebatur, et an ipso jure, vel quoad effectum; et an possit sibi ipsi solvere eligendo rem, in qua vult sibi esse solum pro debito, et quando hoc locum habeat, vel non, n. 5 l. 8 tit. 6 part. 6.—an detrahat, quòd defunctus sibi debebat, etiam non confecto inventario, contra fideicommissarium universalem, ibidem in fin.—quia aliquid de hæreditate subripuit, et fraudulenter inventarium fecit, qualiter puniatur, et quando non, num. 1 l. 9 per text. ibi, et num. 1 l. 10 tit. 6 part. 6.—qui imperfectè fecit inventarium, an gaudeat ipsius beneficio, dict. num. 1 dict. l. 10.—si non fecit inventarium, an teneatur ultra vires hæreditarias, quando agentes contra eum in solidum confitentur, quòd in hæreditate alia non remanserunt, nisi ea tantum, quæ hæres asserit, et an contra præsumptivam, quæ est adversus hæredem non conficientem inventarium admittatur probatio in contrarium, n. 2 dict. l. 10.—in foro conscientiae, an teneatur ultra vires hæreditarias, si non fecit inventarium, ibidem.—non conficiens inventarium, an privetur Trebellianica, sicuti privatur Falcidia, ibidem in n. 5, et n. 2 l. 7 tit. 11 part. 6.—si sit filius testatoris, et non fecerit inventarium, an privetur legitima sibi debita jure naturæ, et an iste etiam teneatur ultra vires hæreditarias, dict. n. 5 l. 10 tit. 6 part. 6.

HÆRES FURIS, vel latronis rem furtivam usucipientis, an et quando faciat suos fructus, quos ex re furtiva percepit, n. 4 l. 4 tit. 29 part. 3.—latronum quando, et qualiter, et ad quid conveniri possint actione furtiva gloss. l. 20 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

HÆRES SOCII, vel SOCIETATIS, et hæres illius socii, qui aliis dissentientibus in servitute rei communis consentit, an ipsis sociis postea consentientibus iste hæres et novus socius debeat consentire, n. 5 l. 10 tit. 51 p. 3.—Et an societas contracta inter aliquos, et in hæredes ipsorum, an illi obligentur ad societatem, num. 4 l. 11 per text. ibi, tit. 10 part. 5, et n. 1 l. 10 ibidem.—Et quando hæredes obligentur ad societatem propter pactum defuncti de hoc factum, dict. n. 1 dict. l. 10 tit. 10 part. 5.—finita societate, an teneatur lucra, quæ habuit ex rebus quæ remanserunt in societate, communicare sociis, dict. n. 1 dict. l. 10 ad fin.—Et an stipulatio transmittatur ad hæredes, et in hæredes, sive consistat in dando, sive in faciendo, n. 1 l. 14 per text. ibi, tit. 11 part. 5.

HÆRES GRAVATUS, vel gravatur; et hæres si à testatore gravetur, ne altius ædificium extollat, an ex hoc censetur imposita servitus, n. 3 l. 14 tit. 31 part. 3.—restituere gravatus adire compellitur hæreditatem, n. 2 l. 23 tit. 31 part. 3.—si in pœnam sit ei iussum, ut hæ-

reditatem restituat, an si tunc restituat, possit quartam Trebellianicam detrahere, n. 1 quæst. 2 ad fin. l. 15 t. 5 part. 6.—gravatus restituere post mortem, an ibidem subintelligatur tacita conditio, scilicet, *si sine liberis decesserit*, vide n. 5, 4 et 6 cum aliis ibi, l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 6.—Et quid si iste gravatus filios adoptivos, vel arrogatos, vel spurios relinquerit, ibidem in n. 4 et 6.—Et quid si non fuit dictum de morte instituti sub conditione, sed post ejus mortem alius directò sit hæres institutus, ibidem in n. 5.—Et an supradicta locum habeant, quando institutus universaliter gravatur post ejus mortem restituere rem certam, ibidem in n. 6 dict. l. 10.—Et an hæc locum habeant, quando ecclesia, vel pia causa fuit substituta gravato restituere post mortem, ibidem in n. 8.—Et quid si ita gravatus Religionem ingressus sit, an per hoc substitutus excludatur, etiamsi sit de filiis testatoris, ibidem.—Et an sit aliqua differentia, sive isti sint masculi, sive foeminae, vel nepotes ex filia, dict. n. 8 quæst. 3.—Et an idem sit, sive filii jam sint nati, sive nascituri, ibidem.—Et quid si gravatus decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nollunt, vel tales filii sint à pupillo habiti, an per eos substitutus excludatur, ibidem in quæst. 4, et ibi n. 11.—Et quid si filii isti decedant ante mortem gravati, an per eos substitutus excludatur, ibidem.—Et an supradicta procedant in substitutione directa, vulgari, vel fideicommissaria, vel compendiosa, vel pupillari, ibidem in n. 9.—Et an ad illud eveniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et qualis in hoc sit effectus, ibidem in n. 10.—Et quid si fideicommissarius decedat ante gravatum, an jus petendi fideicommissum ad hæredes transmittat, n. 12 l. 10 tit. 4 part. 6.—Hæres si gravatur incapaci restituere, an et quando ab eo hæreditas tollatur, et ex quibus videatur hac fraude relicta, n. 21, 22 et 24 l. 13 tit. 7 part. 6.—gravatus incapaci restituere, an ad hoc teneatur in foro conscientiae, vel dare fisco, vel sibi retinere, dict. n. 24.—à testatore gravari non potest in plus, quam sibi relictum fuit: de quo latè per num. 5 l. 3 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—an possit à testatore gravari, ut filium suum cum filiis ipsius hæredis hæredem instituat, glos. l. 7 tit. 9 part. 6.

HÆRES MARITI, qui retinuit adulteram pos adulterium, an possit illi objicere de adulterio, et retinere dotem, n. 1 l. 23 t. 11 part. 4.—Et an idem sit dicendum, si ipsa adultera se separavit, et recessit à marito, an tunc possit ejus hæres de adulterio objicere, si ab eo dos repetatur, dict. n. 1 in fin.—Hæres mariti an debeat habere vestes, quas maritus dedit uxori, si matrimonium solvatur, n. 9 l. 23 tit. 11 part. 4.—intra quantum tempus dotem uxori reddere debeat, et an interim ipsam alere teneatur, si sit inops, n. 2 et 3 l. 31 tit. 11 part. 4.—Hæres mariti si velit, an possint statim non expectata dilatione dotem uxori restituere, sive detracto, vel non, inter usurium medii temporis, et an illud facere possint, dict. n. 5.—qui statim solvunt dotem, an liberentur ab alimentis præstandis, ibidem.—tenentur solvere fructus rerum mobilium in dotem datarum, et etiam earum pretium, in tali tamen pretio computabuntur alimenta mulieri præstita dilatione an-

nali pendente, dict. n. 10 in fin. dict. l. 31 tit. 11 p. 4.—Hæres mariti an teneatur alere uxorem inopem, n. 9 l. 8 tit. 15 part. 6.—Hæredes mariti mortui, an possint ejus uxorem de adulterio accusare, n. 8 l. 3 per text. ibi, tit. 17 part. 7.

HÆREDES DONATORIS, depositarii, vel commodatarii, et hæres commodatarii tenetur rem restituere sicuti defunctus, et quid si plures sint, qualiter tunc teneantur, n. 1 et 4 per text. ibi, l. 5 tit. 2 part. 5.—Et quid si lis fuit contestata cum defuncto, dict. n. 1 dict. l. 5.—Hæres depositarii rem in defuncto, cui successit, depositam restituere tenetur, n. 1 per text. ibi, l. 5 tit. 5 part. 5.—Et in quo loco, ibidem in n. 2.—Hæredes donatarii an donationem donatario factam possint ratificare in præjudicium hæredum donatoris, in quos est dominium translatum ante ratificationem, n. 1 l. 4 tit. 4 part. 5.—donantis tenentur adimplere donationem à defuncto alteri factam, et quare, n. 5 dict. l. 4.—Hæres donatoris an possit donationem donatoris in favorem secundi donatarii factam revocare, antequam sibi acquiratur, n. 4 l. 7 tit. 4 part. 5.—an et quando, et in quibus casibus donationem à donatario revocare possit propter ingratitudinem, n. 8 l. 10 tit. 4 part. 5.—donatarii ingrati, an possint per donatorem donatione privari, et quando, dict. n. 8 ad fin.

HÆRES JUDICIS, et hæredes judicum decedentium ante syndacatum, an et quando teneantur, n. 6 in fin. l. 6 tit. 4 part. 5.—judicis, magistri vel alterius officialis, qui est salariatus in quolibet anno, an integrum salarium habere debeant, quando defunctus decessit ante finem anni, et quid in hæredibus advocatorum, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 8 part. 5.

HÆRES ARTIFICIS, vel OFFICIALIS, et hæres artificis, qui operas locavit, vel promisit ædificium facere sub certa mercede, an possit petere, et in totum perficere quod defunctus inchoavit, vel an videatur electa industria defuncti, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 5.—Et an officia industrialia sint transitoria ad hæredem, dict. n. 5.—Hæres officialis, qui per se, vel per alium officialem æquè idoneum, velit perficere opus cœptum à defuncto, an admitti debeat, vel an repellatur, eo quòd videatur electa industria personæ defuncti, n. 10 dict. l. 9 tit. 8 part. 5.

HÆRES TUTORIS, vel procuratoris; et hæres procuratoris an admittantur post mortem illius, et quid si ita in instrumento procuratorio à principio dictum sit, n. 6 l. 23 tit. 5 part. 3.—Et an juramentum in litem transcat ad hæredem, n. 7 l. 5 tit. 11 part. 5.—Hæredes tutorum, et an contra eum juretur in litem, et quid si bona culpa sua deteriorentur, n. 8 et 9 l. 6 tit. 11 p. 3.

HÆRES SUCCEDENS IN EMPHYTEUSI—Hæredes, qui veniant, et possint succedere in emphyteusi, quando quis rem ita accepit pro se, et suis hæredibus generaliter, et quid in ecclesia sic dante, n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5.—Et quid in patre recipiente emphyteusim pro se, et suis filiis, et hæredibus, an exigatur, quòd filii etiam sint hæredes, ut in ea succedere possint, dict. n. 5 dict. leg. 28 tit. 8 part. 5.

HÆRES INDIGNUS, vel incapax; et si testator dicat hæ-

redem indignum, an illud sufficiat, licet hæres illud non probet, n. 3 l. 25 tit. 1 part. 6. — extraneus, si indignus à testatore reputetur, an sine expressione causæ illum possit hæreditate privare, ibidem in n. 4 dict. l. 25. — Et quid si testator solummodo reputabit hæredem indignum sine privatione hæreditatis, an tacite illum privare videatur, ibidem. — Et an hoc procedat, sive hæreditatem adierit, sive non, ibidem in n. 5. — Et quando talis hæreditas hæredis indigni applicetur fisco, dict. n. 5 cum aliis ibidem. — Hæres iudicatus indignus à testatore, si restituat hæreditatem per fideicommissum, an possit detrahere quartam, n. 6 dict. l. 25 tit. 1 part. 6. — si tanquam incapax hæreditatem non possit adire, quis tunc ad eam admittatur, n. 4 et 5 l. 22 tit. 3, et n. 6 l. 2 tit. 5 part. 6. — ab hæreditate repellitur tanquam indignus, quod accidit ex pluribus causis, n. 1, 2, 3 et 4 l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — an transmittat ad suos hæredes hæreditatem, quando ante aditionem mortuus fuit, si volebat mortem defuncti querelare, ibidem in n. 4 dict. l. 15. — Et an sufficiat accusationem proponere contra occisorem testatoris, alio non spectato, n. 5 dict. l. 15. — Hæres ante vindictam an hæreditatem adire possit, sive testator à familia, sive ab extraneis occidatur, dict. n. 5 et 6 cum aliis ibid. per illum text. — intra quantum tempus ardetur ad proponendam querelam contra occisores testatoris, ibidem in n. 7. — qui occidit testatorem, indignus est, et ab hæreditate repellendus, et an teneatur se deferre, ibidem in n. 8 dict. l. 15 tit. 7 part. 6, et ibi n. 12. — Et quid si non occisit, sed vulneravit eum; et quid si occisit ejus uxorem, vel liberos, vel fratrem, dict. n. 12. — Hæres, à quo hæreditas tanquam ab indigno tolli potest per fiscum, interim quòd illud non fit, est hæres in effectu et quoad omnia, dict. num. 12. — qui testamentum dicit falsum, si ante sententiam desistat, an evitet pœnam; et quid si sit conclusum in causa, n. 16 dict. l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — qui tacitam fidem accommodavit in uno nummo, an videatur indignus ab omni hæreditate, n. 25 dict. l. 15. — Et quid si testator sit Clericus, hæres verò, qui restituit, sit laicus, cui filius hæreditas applicetur, an Ecclesiæ, vel Regis, ibidem. — Hæres institutus ab aliquo si sit incapax, et suum defectum detegerit, an præmium assequatur, et quid in totaliter incapacibus, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — quando etiamsi necem defuncti non vindicet, non possit hæreditate privari, gloss. l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — Et non omne, quod ab hærede indigno aufertur, applicatur fisco, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 7 part. 6. — hæres indignus si hæreditate privetur, cui primò hæreditas debeat, n. 7 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 6.

HÆRES SERVUS deportati, vel damnatus, hæreticus vel judæus. — Hæredem an possit habere deportatus ab intestato, si fiscus ei non aufert bona, n. 12 l. 2 tit. 18 part. 4. — Hæres si sit institutus servus alicujus, an ab eo hæreditas tollatur, si ejus dominus testantem impedierit, ne voluntatem suam mutet, gloss. l. 28 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — si sit institutus servus alicujus, an institutio teneat, si ejus dominus institui non poterat,

licet post institutionem illum manumiserit, n. 8 l. 2 tit. 3 part. 6. — si sit institutus servus testantis, eo ipso, licet nihil dictum sit, videtur sibi data libertas, et quando non, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — an esse possit deportatus, vel damnatus in metallum, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Et quid in hæretico, vel judæo, et an judæo, vel pagano possit aliquid relinqui, ibidem in n. 5. — Et quid in rebaptizato, vel in reordinato, ibidem in n. 6, vel in damnato ex damnato coitu, ibidem in n. 11. — Et quid in muliere raptata, quæ cum raptore contraxit, an ex suo testamento aliquid capere possit, ibidem in n. 12. — Hæres quando esse possit servus duorum dominorum, quando ab uno ex eis instituitur, et an et quando liber efficiatur, gloss. l. 25 tit. 3 part. 6. — Et quando dominus non possit omnes servos suos hæredes facere, gloss. l. 24 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Hæres si sit institutus servus, vel monachus, tunc dominus, vel Abbas hæreditatem adire poterunt, et tempus ad deliberandum, n. 7 l. 1 tit. 6 part. 6. — si sit servus alicujus, adire vel repudiare non poterit sine domini licentia, et an sufficiat domini ratihabitio, n. 4 l. 15 tit. 6 part. 6. — Et quid si dominus, vel servus simul agnoscant, vel repudient hæreditatem, ibidem. — Hæres si sit institutus libertus alicujus, an per hoc frater testatoris possit fratris testamentum querelare, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 6. — si sit servus alicujus, an testator aliquid domino suo legare possit, et quid è contra, gloss. l. 8 per text. ibi, tit. 9 part. 6.

HÆRES INSTITUTUS, vel instituitur, purè ad diem, vel sub conditione. — Et hæredis institutio sub impossibili conditione de facto, an vitietur, n. 4 in principio, l. 6 tit. 2 part. 4. — Hæres extraneus à filio in testamento suo institutus, an patrem testatoris alere teneatur, si ad maximam inopiam devenerit, si filius patrem suum ex justa causa exhæredaverit; et quid in hærede nepotis, vel alterius, qui tenetur jure sanguinis patrem alere, n. 6 et 7 l. 6 tit. 19 part. 4. — Hæredis institutio benè valet, licet instituens ex infirmitate illa non decesserit, n. 2 ad fin. l. 11 tit. 4 part. 5. — Et an jus offerendi pretium transeat ad hæredes, etiam quando in pacto nihil de eis dictum fuit, n. 3 l. 42 tit. 5 part. 5. — Et an prohibitio de non alienando facta emptori porrigatur ad ejus hæredes, si nihil de hoc dictum fuit, n. 1 l. 45 tit. 5 p. 5. — Et an prohibitio de non alienando facta hæredibus, intelligatur de primis, vel de omnibus, dict. n. 1. — Hæredis appellatione an veniat hæres universalis, vel hæres in re certa institutus, n. 5 l. 28 tit. 8 part. 5. — Hæres si vim fecerit testanti, ut illum hæredem instituat, an talis institutio sit ipso jure nulla, vel valeat, et ab illo tanquam ab indigno per fiscum auferatur, n. 4 l. 27 tit. 1 part. 6. — Et quid si talis institutio sit in damnum alterius tertii facta, an tunc fisco admittatur, vel succurratur læso, ibidem in n. 5. — Hæres si fecerit per blanditias se institui, sed data ab eo pecunia, an institutio teneat, ibidem in n. 6. — licet non sit in testamento institutus, adhuc ibidem relicta debebuntur, n. 1 in procem. tit. 3 part. 6. — Et an tunc requiratur, quòd hæreditas adeatur ab intestato, ut delicta debeantur, ibidem. — Hæres qui institui possit in alicujus testamento, et quis

ad hoc capax sit, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 3 p. 6. — non debet institui ecclesia ab aliquo, si filius exhæredetur, num. 2 dict. l. 2. — Hæredis incapacitas vel capacitas consideratur tribus temporibus, n. 8 dict. l. 2 tit. 3 part. 6. — Hæres si à testatore nutu, vel signis instituitur, an institutio teneat, et quando, n. 2 l. 6 tit. 3 part. 6. — Hæredis institutio an perficiatur per aliquod verbum, quod necessario debet subaudiri, ibidem in n. 5. — Hæres à testatore multis modis institui potest, gloss. omnes dict. l. 6 per text. ibi. — quis dicitur, quando testator habens duos amicos, unum hæredem instituit dicendo, *instituo amicum meum*, v. n. 1 et 2 l. 10 tit. 3 part. 6. — an ipso testatore institui debet, non ab alio, etiam de ipsius voluntate, et quando istud procedat, n. 1 et 2 l. 11 tit. 3 part. 6. — Et an vitietur institutio, si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Et quid si testator solummodo erravit in nomine, vel cognomine hæredis, certum est tamen quid velit, ibid. in n. 3 et 4. — Hæres institutus in re certa, alio adeunte hæreditatem, habetur loco legatarii, n. 2 in princ. l. 14 tit. 3 part. 6. — institutus in re certa habebit portionem hæredis universalis repudiantis, et an si institutus in re certa decedat ante aditionem hæredis universalis, an jus accrescendi transmittat ad suos hæredes, dict. n. 2 in fin. dict. l. 14. — in re certa alio non dato cohærede, in omnibus bonis testatoris institutus videtur, et quando non, n. 5 dict. l. 14 per text. ibi, tit. 3 part. 6. — Et quid si testator prohibuisset sic institutum, ne amplius caperet de bonis suis, ibid. — Hæres institutus universaliter, qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis, retenta re certa, an habeatur loco legatarii, dict. n. 5. — Et an huic, qui habetur loco legatarii, debeantur fructus à tempore moræ, ibid. in quæst. 6. — Hæres institutus in parte bonorum aliis universaliter institutis, an habeatur loco legatarii, sicuti in re certa esset institutus, ibidem in quæst. 7. — à testatore institutus in re certa in secundo testamento, quod animo revocandi primum fecit, an talis sic institutus habeatur loco legatarii, vel hæredis, vel primum testamentum revocetur, ibidem in fin. — si sit à testatore institutus ad diem certam, vel incertam, an talis institutio teneat, vel non, vide n. 2 et 6 cum aliis ibi, l. 15 tit. 3 part. 6. — Et quid si testator in pœnam hæredis scripti, post certum tempus alium instituat hæredem, an talis institutio valeat, dict. n. 1 quæst. 2. — Hæres si sit ad certum tempus institutus, et post illum tempus à testatore alius hæres non sit institutus, cui tunc applicetur hæreditas, ibidem ad fin. — si sit à testatore institutus in tempus mortis suæ, an talis institutio teneat, et cujus effectus sit, et quid operetur, et qualiter hoc sit intelligendum, n. 6 l. 15 tit. 3 p. 6. — si per testatorem sit unus institutus in totum, alius in parte, tunc testator videtur adimere à primo, quod datur secundo, n. 1 l. 9 tit. 3 part. 6. — Hæredes si æqualiter instituti sint, unus non debet habere plus juris, quam alius, eò quòd fuit primò nominatus, n. 5 ibidem. — Hæres si sit aliquis institutus in residuo vel reliquo, si nihil est, an institutio teneat, n. 6 dict. l. 19.

T. V.

— si sit institutus filius à patre in re propria ipsius filii, vel in re sacra, vel religiosa, vel simili, an per hoc impediatur, ut non possit dicere nullum testamentum patris sui tanquam præteritus, ibidem in dict. n. 6 dict. l. 19. — an possit institui filius spurcius vel incestuosus, cum capax erit, et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, et possit bona administrare tanquam curator, n. 7 dict. l. 19. — Hæredes si sint instituti pauperes alicujus loci, in quibus bonis videantur instituti, et an omnia debeant vendi, et per quos, n. 4 et 2 l. 20 tit. 3 part. 6. — Et inter quos pauperes bona testatoris dividi debeant, et quando, et an uni plus, vel minus, et quibus observatis, et sub qua forma, et per quos; et alia vide per gloss. dict. l. 50. — Hæres institutus sub conditione impossibili de natura, vel de jure, vel de facto, hæreditatem adire poterit, neque vitietur institutio, gloss. l. 5 et 4 tit. 4 part. 6. — Et an illud, quod hæredi fuit sic relictum, debeat converti in aliud, quod hæredi sit justum, et honestum, ibidem in num. 5. — Hæres si conditionem impossibilem de jure adimpleverit, per hoc hæreditatem non amittit, ibidem in n. 7. — institutus sub conditione, ut juret aliquid facere, an talis conditio debeat rejici, vel non, n. 1 l. 6 tit. 3 part. 6, et ibi n. 7. — sub potestativa conditione institutus, quando illam adimplere teneatur; et quid in legatis à testatore aliquibus relictis; et an per alium implere possit, et quando; et an tempus adimplendi currat ignoranti, et an in personam hæredis adimplere possit, n. 1, 2, 3 et 4 l. 7 tit. 4 part. 6. — si sit institutus sub conditione mixta, an institutio suspendat hæreditatis aditionem, sive extraneus, sive suus sit, gloss. l. 9 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — institutus, et gravatus restituere post mortem, an ibidem sub intelligatur tacita conditio, scilicet, si sine liberis decessit, n. 3, 4 et 6 cum aliis ibidem, l. 10 per text. ibi, tit. 4 part. 6. — Et quid si iste gravatus filios adoptivos, vel arrogatos, vel servos relinquerit, ibidem in n. 4 et 8. — Et quid si non fuit dictum de morte instituti sub conditione, sed post ejus mortem alius directò sit hæres institutus, ibidem in n. 5. — Et an supradicta locum habeant, quando institutus universaliter gravatur post ejus mortem restituere rem certam, ibidem in n. 6 dict. l. 10. — Et an hæc locum habeant, quando ecclesia, vel pia causa fuit substituta gravato restituere post mortem, ibidem in n. 8. — Et quid si gravatus Religionem ingressus, an per hoc substitutus excludatur, etiamsi sit de filio testatoris, ibidem. — Et an sit aliqua differentia, sive isti sint masculi, sive fœminæ, vel nepotes ex filia, dict. n. 8 quæst. 5. — Et an idem sit, sive filii sint jam nati, sive nascituri, ibid. — Et quid si gravatus decedat cum filiis incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel tales filii sint à pupillo habiti, an per eos substitutus excludatur, ibidem in n. 8, et ibi n. 11 dict. l. 10 tit. 4 part. 6. — Et quid si filii isti decedant ante mortem gravati, an per eos substitutus excludatur, ibidem. — Et an supradicta procedant in substitutione directa vulgari, vel fideicommissaria, vel compendiosa, vel pupillari, ibidem in n. 4. — Et an illud eveniat ex legis fictione, vel ex juris præsumptione, et